וליעבד זהב כל דהו 10 קמ"ל: חצי לוג שמן

לתודה: תניא רבי עקיבא אומר מה תלמוד

לומר בשמן בשמן שני פעמים אילו לא נאמר

חצי לוג שמן וחוציהו 🌣 [חציו] לחלות ולרקיקין

וחציו לרביכה אמר לו ר' אלעזר בן עזריה

עקיבא יאם אתה מרבה כל היום כולו בשמן

בשמן איני שומע לך אלא בחצי לוג שמן

לתודה יורביעית שמן לנזיר יואחד עשר יום

מעה"ק הלכה כג: שז ד מיי' פ"ו מהלכות איסורי ביאה הל' ג: יז ה מיי׳ פי״ב מהלכות מעה״ק הלכה ה ופי"ו הלכה יד: ו ןמיי' פ"ג מהלכות תמידין ו [נויי פ"ג מהנכות תמיד הלכה יא]: ז [מיי פ"י שם הלי"ט]:

רבינו גרשום

לרבות ומחתותיה והיינו קשיא דר׳ נחמיה ^{f)} דאמר ר׳ נחמיה: ליעביד זהב כל דהו לפי נרות ליעביד זהב כל דהו לפי נרות ולא טהור קמיל דצרין נהכ טהור): מה ת״ל בשמן בשמן חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן: חד ריבוי הוא ולא תרי דחד בשמן צריך לגופיה ואידך בשמן הוי חד ריבוי: כשהוא בשמן ברבוכה שאין ת״ל שהרי נאמר שמן ברבוכה בחביתין דכתיב על מחבת . בשמז תעשה מורבכת. הלכה בשמן תעשה מורבכת. הלכה למשה מסיני היא רבתחלק בשוה לני מינין ולא בעיא קרא: ואפילו מנחה של סי ישרונים כדתנן בפי המנחות יהנסכים מתודב אדם מנחה אדר בלול בשמן למנחה ולוג שמן גבי מצורע עני כחיב: לנמיר לא אשמח, זכח בלא מנחה: ואידר תרתי שמעת מנחה: ואידך תרתי שמעת מינה בין מנחה גדולה של ס׳ בין מנחה קטנה של עשרון: שלשה ומחצה למנורה אין מכלל ז' מדות אלא אגב מכלל ז' מדות אלא אגב
דחשיב לוגין דפר ואיל וכבש
חשיב נמי דמנורה: אין לך
עבודה שכשרה מערב עד
בקר ולא ביום אלא זו:
אית דאמר מלמעלה למטה
שיערו שבתחלה נתנו לוג וודאי שנשתייר בבקר ובלילה . השני פיחתו עד ששיערו הדבר שאין צריך יותר מחצי לוג אפילו לליל הארוך מאן דאמר מלמעלה למטה שיערו קסבר שבתחלה נתנו פחות מחצי לוג ודאי שעדיין צריך עד שיכוונו שאין צריך יותר מחצי לוג וכיון דמעיקרא שיערו הכי ממטה למעלה ש״מ משום דהתורה חסה על ממונז של דהתורה חסה על ממונן של
ישראל ואינו רשאי ליתן בנר
יותר מחצי לוג: מערבין נסכי
יותר מהאי נסכי משמן ומנחה
יוין הכל ביחד קרי נסכין
והכי קאמר מערבין נסכי פרים
והכי אמר מערבין נסכי בנכסי אילים אע״פ דלפר אית ליה ג' עשרון סלת וחצי הין שמן וכין ולאל ב' עשרון שמן וכין ולאל ב' עשרון ושלישית הין שמן וכין יון לאל ב' ג' עשרון בה בלילון וה בלילון עבה לעשרין ומערבין נסכיהן שנה לעשרון ומערבין נסכי נסכי כבשים כמו לעשרון ומערבין נמי נסכי ללילון רכה ג' לוגין שם וזה בלילון רכה ג' לוגין של יחיד בנוסכי כבשים של יחיד בנוסכי כבשים של שמן לעשרון וכן נסכי כבשים של יחיד בנוסכי כבשים ליה ג' עשרון סלת וחצי הין

צבור וכן מערבין נסכי כבש לולי ל"ל דר' נחמיה אדר'נחמיה דאמר לעיל דנרוחיה לא היתה בא מן הככר.

שימה מקובצת

ברבוכה שאין כו׳ שמן לרבוכו לחלות כו' וחציו לרבוכה: נ) תיבות במצורע עני כתיב נמחק: ד) אלעזר בן יעקב אומרים כו' ור' נחמיה ור' חד ריבויא לחד: הרי הוא ככל המנחות ללוג. דלא מליני חלות ורקיקין בלא שמן: שכשיו שלאמר בשמן בשמן. דלא לריכי כלל: מחחלק לג' מינין. כשוה שימן בכילה לכל מין ומין: בשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין ש"ל. שהרי מציעו שמן ברבוכה בחבימין דכתיב על מחבת שמן ברבוכה בחבימין דכתיב על מחבת

שומע

אלא בשמן אחד הייתי אומר הרי הוא ככל שאין ת"ל הוי ריבוי אחר ריבוי: חצי דוג דכד גר וגר. תימה למה המנחות ללוג עכשיו שכתב בשמן בשמן הוי סיה לריך לקדש השמן בכלי שרת: אין לך עבודה שכשרה מערב ועד בוקר אלא זו בלבד. ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעם מיעטו הכתוב לחצי לוג ריבוי אחר ריבוי חד ריבוי הוא אלא אילו לא נאמר בשמן לריך ליישב הקטרת אברין ותרומת כל עיקר הייתי אומר הרי הוא ככל המנחות הדשן ויש לפרש דלא דמי דהקטרת ללוג עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אברים מתחלת מבעוד יום כדאמר אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעם בפרק ר' ישמעאל (לעיל עב.) דחביבה מיעטו הכתוב לחצי לוג יכול יהא חצי לוג זה מלוה בשעתה ותרומת הדשן לא מתחלק לשלשת מינין לחלות ולרקיקין מתחלא משקיעת החמה: יו ולרביכה כשהוא אומר בשמן ברביכה שאין ת"ל ריבה שמן לרביכה הא כיצד "מביא

ושיערו רכנן חצי לוג מאורתא ועד צפרא. ואס משתייר מן השמן בתקופת תמוז לא חיישינן ובירושלמי אמרינן דבימות הקין היו עושין פתילה גסה ובימות החורף פתילה דקה ומיהו כששיערו מתחילה שיערו בפתילה בינונית: אין עניות במקום עשירות. ואף על פי שיכול לשער בשמן של חול מ"מ אין עניות במקום עשירות:

גוונא קרי ריבוי אחר ריבוי לעיל

בהקומץ רבה (דף לד.) דתניא מזוזות

כשהוא אומר מזחות בפרשה שניה

אני מיעוט מזוזות שתים

שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני: בלוג היה מודד: ת"ר יו במצורע עני כתיב לנן בלול ולוג לימד על עשרון שמעון פלול ולוג לימד על עשרון שמעון (6) לוג דברי חכמים רבי נחמיה ורבי זו אליעזר אומרים אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה שנאמר ילמנחה ולוג שמן ורבי נחמיה ור' אליעזר (בן יעקב) האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה ההוא לגופיה ס דקא אמר רחמנא לייתי חד עשרון ואידך לגופיה לא צריך מדגלי רחמנא גבי מצורע יו ג' קרבנות וג' עשרונות הכא דחד קרבן חד עשרון ואידך איצמריך בצח עי ז. ג קובנות הג עשורנות הכא עליה לאתויי בדלות אימא לא ליבעי סלקא דעתך אמינא הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות אימא לא ליבעי זו מינה כלל ואידך לגמרי לא אשכחן ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה ההוא למתגרב מנחה שלא היפחות מדבר המעון לוג ומאי ניהו עשרון ואידך תרתי שמעת מינה: ששה לפר ארבעה לאיל שלשה לכבש: מגלן דכתיב יונסכיהם חצי ההין יהיה לפר הין תריסר לוגי הויין דכתיב ישמן זית הין וכתיב ישמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם יוה בגימטריא תריםר הויין: שלשה ומחצה למנורה חצי לוג לכל גר: מנא הני מילי דתנו רבגן ימערב עד בקר יתן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר דבר אחר מערב עד בקר אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא איכא דאמרי מלמעלה לממה שיערו ואיכא דאמרי מממה למעלה שיערו מאן דאמר מממה למעלה שיערו התורה יחסה על ממוגן של ישראל ומאן דאמר ממעלה לממה שיערו יאין עניות במקום עשירות: מתני' ימערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור

כתיב שלישית ההין לאיל דהיינו די לוגין 🎞 וה״ה לשמן [וכתיב ') שני עשרונים וכפרים כתיב הלי הין דהיינו ששה לוגין וה״ה שמן] וכתיב לי שלשה עשרונים לפר דהיינו ב׳ לוגין לעשרון וכיון דפלילמן שוה משום הכי מערבין נסכיהן: ומערבין נמי נ**סכי כבשים כנסכי כבשים.** בגון ^{יו}] בנסכי מוספין משום הרוייםו בלילמן רכה דבשניהן יש ג' לוגין שמן לעשרון דכתיב (שם כה) ועשרון לכבש וכתיב (שם) ורביעית ההין לכבש יין דהיינו ג' לוגין וכן שמן וכן נמי מערבין נסכי כבשים של יחיד בנסכי כבשים של זבור

רש"י כת"י

מה"ל בשמן בשמן שני פעמים. חלות מלות ללולות בשמן ורקיקי מלות משוחים בשמן ורקיקי מלות משוחים בשמן ורקיקי מלות משוחים בשמן (ייקרא ז): חד ריבורא לא יהדי בישו שלאמר בשמו באמו. דלא מריכי הלא מינין. בשוה בשמו שלאמר בשמו בשמו. דלא מריכי כלל: מספלה לג' מינין. בשוה שמו: מכשיו שלאמר בשמו בשמו. דלא מריכי כלל: מספלה לג' מינין. בשוה

בשמן תעשה מורבכת (ויקרא ו): ריבה שמו ברבוכה. שיתו בה שמו יותר מבשאר שמן כנ בוכט. המינין: הלכה למשה מחיני. הוא דחליו לחלות וחליו לרבוכה ולאו מקרא אמי: מ"ר ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן וגו'. בתלורע מן כתיב לימד על עשרון שיהא כל עשרון סלת טעון לוג שתן: אפילו מנחה של ששים עשרון אין לה אלא. לוג של שמן דבהכי נבללות כדאמר לקמן (דף קג:) ששים עשרון נכללין בכלי אחד ששים ואחד אין נכללין: שנאמר למנחה. כלומר כמה שתהא המנחה גדולה אין לה כלותר כמה שההא המנחה גדולה אין לה אלא אוג שמן '!: מאורט. עשיר שמביא ') [שלש] קרבנות מביא שלשה עשרות לתוחה הכי נתי בעני דלא מיימי אלא חד יש) קרבן לאשם "א! בחד עשרון סגי כי ח) קרבן לאשם "א! בחד עשרון סגי כי אינטריך קרא לכדאמרן ללמד על עשרון שטעון לוג: ואידר. רבי אליעזר בן יעקב אפי׳ הכי אינטריך לגופיה ס״ד וכו׳ לגמרי. זבח בלא מנחה כלל לא אשכחן ולא מלים למימר דלהכי אינטריך: ורבנן. דלים להו האי סברא דאפי׳ מנחה של ס׳ עשרון אין לה אלא לוג אחד: האי למנחהיב]. זריך דכל מנחה אינה פחותה מעשרון: יג] ששה. לוגין יין ושמן לפר (במדבר כח) חלי ההין יהיה לפר דכתיב ושמן דכתיב (שם טו) בלול בשמן חלי ההין ישמן לפני לוגין יין ושמן לאיל דכתיב (שם מח) כמו החרבעה לוגין יין ושמן לאיל דכתיב (שם כמ) ושלישית ההין לאיל והוא הדין לשמן: זה בגמטרים מריסר הוי. ואי קשיא לך אימא מריסר רביעית הא לא קשיא דלא אשכחן מדאורייתא מדה פחומה מלוג להכי אמרי י״ב לוג: שכשר מערב ועד בקר. שתהח כשרה אחר תמיד בין הערבים ואחר העבודות אלא זו: ושיערו חכמים חלי לוג מאורחא. והיכי שיערו איכא דאמרי מלמעלה למטה שיערו שבתחלה נתנו יד] שמן בנר ונשמייר בבקר ובלילה השני פחחו עד ששיערו הדבר שלא היה לריך יותר מחלי לוג אפילו בליל ארוך וכן נותן . אפילו בליל קצר ומה שנשתייר בבוקר לחוץ. ואיכא דאמר בקיץ היה עושה פתילה עבה ובחורף הוה פתילה דקה כדי שיכלה בקיץ נמי בבקר. ולמ"ד ממטה למעלה שבתחלה נתנו רביעית ועמדו שם וראו שאין סיפוק ושוב הוסיפו עד חלי לוג: מאן דאמר ממעה למעלה הפורה חסה על ממונן של ישראל. שאילו היה נותנין בו לוג לכתחלה ומה שמשייר למחר היו שופכין לחוץ איכא חסרון: אין עניום כמקום עשירום. אין חוששין במה ששופך לחוץ: בורגני' מערכין נסכי פרים. האי מיין מיין שו ושמן קאמר והכי קאמר מערבין מיין נסכי פרים ביין נסכי אילים ואע"ג דלפר אית ליה שלשה עשרון סלת וחלי ההין יין ושמן ולאיל ב' עשרון סלת ושלישית ההין יין וכן שמן אעפ"כ מערבים זה בזה משום דשניהם בלילתן שוה דלתרוייהו איכא שני לוגין לעשרון דבאיל

 ל"ק, ב") זכחים פב. נדה עב:,
 נ"סוריות יא: כריתות ה:],
 פסחים נט. יומא טו. זבחים
 יא:, ב"ס [לעיל עו: וש"נ], ו) [ובחים פח: שבת קב: כתובות קו: תמיד כט. לא:], ז) ל"ק, ח) ל"ל קרבן אשם אחד עשרון אחד סגי וכי אלטריך וכו'. ל"ק ט) ל"ל איין. ל"ק, י) [במדבר טו], כ) [במדבר טו], ל) ויקרא ז, (במדבר טון, ל) ויקרא ז, חוף (ל) ובמן ורקיקי מלות מלות מחומים בשמן, נ) שם, ס) נדם סור, ש) במדבר כט, ס) עדי סור, ש) במדבר כט, ס) עיין בספר קרבן אהרן בפ׳ לו פ׳ י״א שמאריך בזה ועי׳ רש״ק ול״ק,

תורה אור השלם

1. ואם דל הוא וואר ואר בשנת וואר באר הואר דל הואר אשם להתבקב עלהי ועשרון הלתנהקה לבש אחר אשם לה שקר בלול בשנו למקר בשל הואר בי כא בלול בשנו למקר היל של הואר בי כא הרון להבשי יון זאת ורביעת הרון לבבש יון זאת עלהרשי עלת חדש בחדשו לחדשי עלת חדש בחדשו לחדשי השנה. במדבר כח י הַשַּׁנָה: הַשְּבָּוּה. 3. וִקְדָּה חַמֵּשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֵל הַקּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִּת הִין: שמות ל כד

4. ואל בני ישראל תדבר וְאַלֹּ בְּנִי יִשְּׁיְאַלְ הַדְּבֹּר לְאמֹר שְׁמַן משְׁחָת לְשְׁחָת לְדִבּר זְה לִי לְרֹתַיבֶּם: שמות ל לֹא 5. בְּאַדְּלָ מוער מְחִצץ לְפֶּרְכֶּת אֲשֶׁר עַל הְעַיְת יַעַרְךְ אתו אָבְרן וּבְנִיו מֵעֶרְב עַד בַּקֶר לְבַנִי יִי מֻעָרְב עַד בַקֶּר מאת בני ישראל:

שמות כז כא

הגהות הב״ח

(b) גם' ת"ר במלורע עני כתיב ועשרון וגו' בלול וגו' לימד: (ב) רש"י ד"ה חד ריבוי הוא

מוסף רש"י

בשמן בשמן. גני רכוכה של בשמן בשמן. גני רכוכה של החדה מתחה נחקריב על זכח החדה והמרכ מלחת בשמן, המרכ מלחת בשמן, הייני משל מחר בשמן הייני למע לאנ מ"ל בשמן בשמן החדיב לאנו מ"ל בשמן בשמן שומע לך. ללמד דבר זה מן כדיני למעט לאני לא לייני למעט לאני לוי אנייני למעט לאני לנו אייני בירני למעט לאני לנו אייני בירני למעט לאני לנו אייני המוקל שומע לך. ללמד דבר זה מן כהיאל שביון בדה לבדה. מין פה היא שבין נדה לנדה. נין סוף נדה לתחילת נדה משכלו מי נדה אינה חוזרת להיות נדה לישב לראייה אחת ששה והוא לישל (לחיים אחת ששה והוא עד שיכו יהיא יום (ודה עבה). עד שיכו יהיא יום (ודה עבה). בכורת מכתי עד בוקף, בכורת מכתי עד בוקף הן הוא למערב עד בקר הן להו. למעורה מדח שחן כדי שההה דולקת כל הלילה ושיערו חכמינים הלי לוג כל כר וכר וים בו כדי להדליק כל כל כל כל כל עד שתקים מעמת ואם כל פלילה של תקופת עמת ואם כל פלילה של תקופת עמת ואם שותום בתחרים ונחשה שהם ברושה בותרים בותרים בתחום יומיר בקלרה יותיר (יומא מו.). מדתה חלי לוג לכל נר ונר כך מדמה מינ לכל כי ונה כן של מדכר חכמים ליני חנה כן של חכבים לה לילה, וכתמו שלת חכבים לה לילה, וכתמו שנת לה לה לכל ליכה, וכתמו במשרי לם מדלים של שרים לה ליכה לה לה ליכה לה לה ליכה לה לה לה לה עבודה יום כשיים לה לה לה מעבר מינ של אחר מעבר שבר היום לאורות עבד בקר ולה אחר מעבר שבר היום לאורות עבדה מעברות שם או אורות שברה מעברות שם או אורות שברה מעברות שה או אורות שברה מינו כנון עבודות היום ותאל עבודה מינו כנון עבודות היום ותאל שברה שברות שברה מינו מנון עבודות היום ותאל שברות ביום כגון עבודות הדם וקמנו וקטרת שכשרין מהדלקת נרות ואילך שזו מאוחרת לכולן חבחים שם). התורה חסה על ממוגן אלא הכל מתחלתן דיים והותר

מותרת קר:).

מאי קאמר אות ד' נמחק: ו) מצורע עשיר: ו) ליבעי מנחה: ס) ריבוי הוא: ט) במצורע עני: י) שמן ואידך לא אינטריך מדמצורע עשיר שמביא שלש והד"א: יd) לאשם עשרון אחד סגי ותיבת בחד נמחק: יצן למנח הס"ד ומה"ד תרתי ש"מ דבין מנחה גדולה של ס' ובין מנחה קטנה של עשרון אין לה אלא לוג: יד) ותנו לוג: טו) תיבת האי נמחק: טו) לוגין לעשרון: יו) כגון נסכי תמידין בנסכי: